Ο ουσιαστικός ρόλος της αστυνομίας (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό Σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε από το αφοα στις 23/01/25.

Περιεχόμενο

Ο ουσιαστικός ρόλος της αστυνομίας

✍ Δημήτρης Δημητρίου

Ο ρόλος της αστυνομίας σε κάθε κράτος είναι διπλός: ο ουσιαστικός και ο επιφανειακός. Στην επιφάνεια, αυτό δηλαδή που προβάλλεται σαν κυρίαρχη αποστολή, είναι η προστασία του πολίτη από παράνομες δραστηριότητες τρίτων που σκοπό έχουν να βλάψουν τον ίδιο ή την περιουσία του. Στο ουσιαστικό σκέλος, ο ρόλος της αστυνομίας είναι κατασταλτικός. Είναι το πιο σημαντικό εκτελεστικό όργανο του βαθέος κράτους για να συνεχίσει να ασκεί τον ηγεμονικό του ρόλο.

Δεν μπορούν να υπάρχουν αντιφάσεις μεταξύ εξουσίας και αστυνομίας. Οι όποιες αποκλίσεις είναι προσωρινού χαρακτήρα και εστιάζονται κυρίως σε περιπτώσεις όπου μια κυβέρνηση επιδιώκει να σταθεί απέναντι στο βαθύ κράτος και τους μηχανισμούς του. Οι αστυνομικοί επιλέγονται ακριβώς για να γίνουν αναπόσπαστο κομμάτι του καταπιεστικού μηχανισμού του βαθέος κράτους και όχι γιατί διακατέχονται από κάποιες πανανθρώπινες αξίες ή από αλτρουισμό ή από κάποιες ευαισθησίες που τους ωθούν να θέλουν να βοηθήσουν τον πολίτη. Επιλέγονται γιατί μπορούν με κάθε ευκολία να μετατραπούν σε πρόθυμα ρομπότ στα χέρια της εξουσίας. Η διαμόρφωση ενός αλαζονικού, υπεροπτικού, αυταρχικού, βίαιου χαρακτήρα που βρίθει από λογής-λογής συμπλέγματα είναι αναμφίβολα πολύ χρήσιμα χαρακτηριστικά για την ανέλιξή τους στο αστυνομικό σώμα.

Τα τελευταία χρόνια είδαμε σε ευρωπαϊκές χώρες πώς η αστυνομία χρησιμοποιεί τη δύναμή της για να εκτελέσει τον ουσιαστικό της ρόλο. Είδαμε τη γαλλική αστυνομία με πόση βία προσπάθησε να καταπνίξει τις διαδηλώσεις των κίτρινων γιλέκων. Είδαμε στην Ισπανία με πόση βιαιότητα το αστυνομικό σώμα πέταγε έξω από τα σπίτια τους πολίτες που, λόγω της οικονομικής κρίσης, δεν μπορούσαν να αποπληρώσουν τα χρέη τους στις τράπεζες. Είδαμε πολύ πρόσφατα τη γερμανική αστυνομία με περισσή βαρβαρότητα να συλλαμβάνει πολίτες που ανέμιζαν την παλαιστινιακή σημαία. Να μην πω για την αμερικανική αστυνομία. Η δολοφονία του Floyd τα λέει όλα.

Η Κύπρος, με το βαθύ κράτος της, δεν αποτελεί εξαίρεση. Εκτελεί ακριβώς τον ίδιο ουσιαστικό ρόλο όπως όλες οι αστυνομίες του κόσμου. Τα αδιέξοδα του οικονομικού συστήματος, η φτώχεια και οι ανισότητες, αναζητούν εξιλαστήρια θύματα -τους μετανάστες- για να χρησιμοποιηθούν σαν άλλοθι μπροστά στα αξεπέραστα προβλήματα του καπιταλισμού.

Καλύτερος εκτελεστής του θεσμικού ρατσισμού είναι φυσικά η αστυνομία. Το αστυνομικό σώμα, ίσως με ελάχιστες εξαιρέσεις, δεν έχει κανένα συνειδησιακό πρόβλημα να ρίχνει στο ψαχνό και να δολοφονεί μετανάστ(ρι)ες, ούτε να διενεργεί push backs για να αναποδογυρίζει βάρκες γεμάτες με

μετανάστ(ρι)ες, μεταξύ αυτών και βρέφη. Αφού μια μεγάλη μερίδα της κοινωνίας διακατέχεται από ρατσιστικές ιδέες, δεν δημιουργείται κανένα πρόβλημα αν η αστυνομία συμπεριφέρεται με αυτό τον τρόπο. Αντίθετα, οι αστυνομικοί θεωρούνται ήρωες ιδιαίτερα όταν ασκούν βία ή δολοφονούν μετανάστ(ρι)ες.

Υπάρχει όμως και μια ιδιαιτερότητα στην Κύπρο. Οι διορισθέντες αστυνομικοί κατά την ίδρυση της ΚΔ, διορίστηκαν για τη σχέση τους με την ΕΟΚΑ χωρίς να έχουν τα στοιχειώδη προσόντα. Πολλοί ήταν εντελώς αγράμματοι και μέσα σε βάθος χρόνου δημιούργησαν μια ιδιαίτερη κουλτούρα, ένα ξεχωριστό geist, μέσα στους κόλπους της αστυνομίας. Μια κουλτούρα που οι νεοεισερχόμενοι όσο μορφωμένοι κι αν είναι, θα πρέπει να προσαρμοστούν για να θεωρηθούν μέλη της «οικογένειας».

Αυτό οδήγησε και σε ένα άλλο χαρακτηριστικό της κυπριακής αστυνομίας: την ανικανότητα στην εκτέλεση του επιφανειακού τους ρόλου. Δεν είναι ανάγκη να δώσω πολλά παραδείγματα. Η υπόθεση με τον κομμωτή μιλά από μόνη της. Όλοι ζούμε τις αστοχίες της αστυνομίας οι οποίες γίνονται ανέκδοτα για να γελούμε.

Για την ιστορία, η αστυνομία Κύπρου, ως όργανο του βαθέος κράτους, δεν δίστασε να συνωμοτήσει ακόμα και ενάντια στην ίδια την κυβέρνηση σε περιπτώσεις όπου το βαθύ κράτος έκρινε ότι η κυβέρνηση παρεξέκλινε της «ορθής γραμμής». Είχαμε το Εθνικό Μέτωπο με τους αστυνομικούς να παίζουν πρωταγωνιστικό ρόλο. Είχαμε την ΕΟΚΑ Β που ήταν τόση η διάβρωση μέσα στην αστυνομία που η κυβέρνηση Μακαρίου αναγκάστηκε να συγκροτήσει ένα άλλο σώμα, το Εφεδρικό, για να εμποδίσει τη διάλυση του κράτους. Δεν ξεχνώ βέβαια την οργάνωση ΑΚΡΙΤΑΣ με την οποία η αστυνομία έπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο στην de facto πρώτη διχοτόμηση του τόπου.

Ερχόμαστε τώρα στα πρόσφατα. Ένας μετανάστης πυροβολήθηκε θανάσιμα πισώπλατα από αστυνομικούς. Έγινε προσπάθεια κουκουλώματος, αλλά κάποια στοιχεία βγήκαν στην επιφάνεια. Η δολοφονία προκάλεσε έντονες αντιδράσεις από μερίδα ακτιβιστών, γιατί ο φόνος πιθανότατα αποκρύβει ρατσιστικά κίνητρα. Περιττό να τονίσω ότι η συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών έμεινε απαθής, ενώ μια αρκετά μεγάλη μερίδα ένιωσε ευτυχισμένη που η αστυνομία δολοφόνησε πισώπλατα έναν αλλοδαπό.

Έγινε στη συνέχεια μια διαδήλωση διαμαρτυρίας στη Λευκωσία από τους ακτιβιστές. Η αστυνομία χρησιμοποίησε το παλιό κόλπο, περίμενε δηλαδή να τελειώσει η διαδήλωση και μετά να επιτεθεί σε μεμονωμένους ακτιβιστές καθώς αποχωρούσαν από τη συγκέντρωση. Μ΄ αυτό το κόλπο η αστυνομία τρομοκρατεί χωρίς να γενικεύεται η σύγκρουση, αφού η μάζα των διαδηλωτών έχει ήδη αποχωρήσει. Βρίσκει κάποιες ανόητες δικαιολογίες για να κτυπήσει, να ταλαιπωρήσει, να απειλήσει όπως γίνεται σχεδόν πάντα. Αυτός είναι ο ουσιαστικός ρόλος της αστυνομίας μας κι αυτός θα παραμείνει όσο ηγεμονεύει το σημερινό βαθύ κράτος.

Δυστυχώς οι κοινωνία μας εκφασίζεται με ιλιγγιώδεις ρυθμούς. Δεν θα αναφερθώ στους μυημένους φασίστες του τόπου, αφού θεωρώ την ασθένεια τους ανίατη. Θα κλείσω όμως με μια γνωστή ποιητική ρήση, την οποία αφιερώνω στους πολίτες που βρίσκονταν στη Λήδρας – Ονασαγόρου και παρακολουθούσαν την εκδήλωση παθητικά και με πλήρη αδιαφορία ωσάν η δολοφονία να μην αφορούσε άνθρωπο.

«Όταν οι Ναζί πήραν τους κομμουνιστές, σιώπησα, δεν ήμουν δα κομμουνιστής. Όταν έκλεισαν μέσα τους σοσιαλδημοκράτες, σιώπησα, δεν ήμουν δα σοσιαλδημοκράτης. Όταν πήραν τους συνδικαλιστές, σιώπησα, δεν ήμουν δα συνδικαλιστής. Όταν πήραν εμένα, δεν υπήρχε κανείς πλέον, που να μπορούσε να διαμαρτυρηθεί.»

Ο φασισμός δεν θα σου κάνει το χατίρι.

Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Ηλεκτρονικά Άρθρα, Δεκαετία 2020-2029, 2025, αφοα, Κοινότητα Αγώνα (Ομάδα), Κρατική καταστολή, Απροσδιόριστη Τοποθεσία

From:
https://www.movementsarchive.org/ - **Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο**
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:
https://www.movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:afoa:police_violence3

Last update: **2025/07/15 13:46**